

Intermezzo 6

december 2006

Intermezzo is een uitgave van Stichting Muziek In Huis

Stichting Muziek In Huis (SMIH) stimuleert en organiseert klassieke kamermuziekconcerten op de podia van zorginstellingen, uitgevoerd door professionele kamermuziekensembles. Intermezzo wordt verstuurd naar directies en activiteitenbegeleiders van zorginstellingen, musici en algemeen geïnteresseerden in klassieke kamermuziek en de ouderenzorg. Kijkt u voor actuele informatie op www.smih.nl.

De kleur van de vergrijzing

FOTO: MW. MIES HULSMAN, HIER NAAST HAAR BEELD 'DE CELLIST', IS ÉÉN VAN DE TROUWE BEZOEKERS VAN DE SMIH CONCERTEN IN WILDHOEF, BLOEMENDAAL. ZIE INTERVIEW IN INTERMEZZO 5.

De aanloop naar het 2.500^{ste} concert van Stichting Muziek In Huis liep parallel aan de aanloop naar de Tweede Kamerverkiezingen. Politici lieten zich niet onbetuigd om hetzij hun waardering hetzij hun afkeer uit te spreken over de doorgevoerde veranderingen in de zorg. Ik hoorde ze praten over een hoog percentage zorghuisbewoners met uitdrogingsverschijnselen en andere narigheid. Zelfs de term 'pyjamadagen' werd weer uit de kast gehaald. De zorgsector was even volop in de belangstelling. Er werd weer campagne gevoerd...

Als campagnevoeren tot doel heeft de stem van de zwevende kiezer binnen

te halen, waarom zijn dan verzorgings- en verpleeghuizen steeds weer zo'n hot item? Zouden er tegenwoordig zoveel zwevende kiezers onder de ouderen, en dan met name de bewoners van zorginstellingen, zijn? Of richten de politieke partijen zich op de zwevende kinderen van die ouderen? Kinderen, die het zelf straks beter willen hebben? Is het vechten om de stemmen van de werknemers in de ouderenzorg? Is het gewoon appelleren aan de angst voor het ouder worden? Of kan het zijn dat je met het item het sociale gezicht van een partij zo goed naar voren kunt brengen?

Geprikkeld door alle ophef ben ik gaan zoeken naar cijfers. Statistieken over zwevende kiezers en ouderen. Dan blijkt dat de zwevende kiezers aardig jong zijn, de kleinkinderen van onze ouderen. Jongeren van 18 tot 24 jaar. En blijkt dat het aantal ouderen dat in verzorgings- en verpleeghuizen woont, lager is dan ik had verwacht.

Voordat u verder leest: maakt u eens een schatting. Wat denkt u?

Op 1 januari 2004 verbleven er 131.000 mensen van 65 jaar en ouder in zogenaamde institutionele huishoudens (de verzorgings- en verpleeghuizen). In totaal 6 procent van alle 65 plussers en 18 procent van alle 80 plussers. (Bron: Nationaal Kompas Volksgezondheid, september 2006).

Als alle zorghuisbewoners op één partij zouden stemmen is dat goed voor twee zetels in de Kamer. Dat levert nog niet echt veel op. Maar de stemmen van alle werknemers in de ouderenzorg (circa 500.000, Bron LEVV 2004, met doorberekening van procentuele jaarlijkse groei) zijn goed voor een kleine acht zetels. En die werknemersgroep is, volgens het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, samen met de andere werkenden in de zorg aan het stijgen naar een kwart van de beroepsbevolking in 2025.

Bijna dertig zetels!

vervolg »

In dit nummer:

*toespraak 2.500^{ste} concert
Van senioren en medioren* 3-5

*Interview met een luisteraar
Mevrouw Maria Martin* 6

*Nieuw onderzoek
Immer op zoek naar
het succesvolle concert* 7-8

Enkele feiten

2004	: 425 concerten
2005	: 433 concerten
2006	: 526 concerten
Sinds 1997	: 120 ensembles
2006	: 46 ensembles
Sinds 1997	: 232 musici
2006	: 95 musici
2006	: 135 locaties
november 2006	: 2.500 ^{ste} concert

Ook met het veel gebruikte, sombere woord 'vergrijzing' ben ik gaan puzzelen. 'De vergrijzing van de bevolking is het gevolg van het feit dat er minder kinderen geboren worden en de mensen hogere leeftijden bereiken', aldus het Koenen woordenboek. Wist u dat de gemiddelde leeftijd van ons Nederlanders dit jaar 39,2 jaar is? Ik zou haast zeggen: slechts 39,2. En wist u dat die in 1950 op 30,8 lag? (Bron: CBS, 2006). Een markant feit is dat ondanks de naoorlogse baby boom de gemiddelde leeftijd vanaf 1950 gestaag is gestegen. Dat móet dan wel komen doordat mensen een véél

hogere leeftijd bereiken. Dat dankzij goede hygiëne, voeding en de gezondheidszorg. Welbeschouwd is een gemiddelde leeftijd van een kleine 40 jaar logisch - de leeftijd van een pasgeborene en een 80 jarige gedeeld door twee - maar door de termen vergrijzing en dubbele vergrijzing was ikzelf eerlijk gezegd aardig op het verkeerde been gezet.

Terug naar de 131.000 ouderen in zorginstellingen. Zij zijn onze primaire doelgroep. Met onze 2.500 concerten en gemiddeld 50 mensen publiek hebben we gespeeld voor 125.000 luisteraars. Als we voor ieder één keer hadden gespeeld, zouden we nu bijna alle ouderen in zorginstellingen bereikt hebben!

Met die 2.500 concerten hebben we als stichting een brede kijk gekregen op het reilen en zeilen in zorginstellingen. En ja, er valt soms het nodige op en aan te merken, maar er gaat ook een heleboel goed. Ik zie tevredenheid bij veel bewoners van zorginstellingen

en ik zie een grote betrokkenheid van heel veel personeelsleden voor de cliënten en hun welzijn. Er wordt steeds meer zorg op maat geboden. En ook groeit het besef binnen de zorgsector van het belang van welzijn en cultuur.

Met ons 2.500^{ste} concert hebben we de media willen halen. We hebben veel redacties van actualiteitenprogramma's, omroepen en de landelijke pers aangeschreven. Helaas tevergeefs: we hebben géén reacties ontvangen. Je zou haast gaan denken dat politici het alleenrecht op het thema zorg hebben.

We hopen van harte dat we de komende jaren met de concerten en in het bijzonder met de viering van ons tweede lustrum in 2007, wél naar buiten kunnen treden. Dat onze concertbezoekers in beeld komen, die er goed verzorgd bij zitten en genieten van het spel van de musici. Dat de aandacht en de rust tijdens de concerten mooie beelden mogen opleveren. Dat het goede en mooie van de zorgsector en van ouderen getoond mag worden. Kortom: we hopen dat mede door ons werk, de beeldvorming van de ouderenzorg in Nederland realistischer wordt. Ouderenzorg is heus veel kleurrijker dan de televisie doet geloven en binnen de groep ouderen is er uiteraard veel meer diversiteit dan de term vergrijzing impliceert.

Als stichting hebben we naast de wens voor positieve media-aandacht zeker ook nog wel andere wensen: zaken die ons helpen zodat steeds meer ouderen steeds beter kunnen genieten van onze professionele klassieke kamermuziekconcerten. Met de dubbele vergrijzing in het vooruitzicht zouden we aan de concerten in zorginstellingen onze handen nog wel eens meer dan vol kunnen hebben. Stevenen we met onze klassieke musici dan tóch af op een (roos)kleurige toekomst?

1 december 2006
Nico de Gier
Directeur SMIH

ANI AVRAMOVA SPEELDE IN NOVEMBER
HAAR 150STE CONCERT VOOR SMIH
FOTO: GERM WIND

DIRECTEUR NICO DE GIER
OPENT HET FEESTCONCERT
MET EEN KORT WELKOMSTWOORD

SKYE EUROPE SPEELDE IN TORENHOF, BLARICUM
EILIDH MARTIN, CELLO
EN HANS VAN BEELEN, PIANO

EEN BOEIEND CONCERT VAN DUO DAVIDSE-TAMURA
NAOMI TAMURA, PIANO
EN FILIP DAVIDSE, SAXOFOON

IN DE SPEECH VAN VOORZITTER IWAN SEWANDONO KLONKEN WAARDERENDE WOORDEN VOOR DE DIRECTEUR EN HET TEAM VAN SMIH

SMIH
2.500^{ste}
concert

Iwan Sewandono - Ter gelegenheid van het jubileumconcert in Warmond, 26 november 2006

Van senioren en medioren ...veranderen moet je doen als het je goed gaat.

Vandaag biedt Stichting Muziek In Huis haar 2.500^{ste} concert aan. We bestaan nu negen jaar en in goede gezondheid. De stichting is klein maar bijzonder productief. Wie op onze website de concertagenda aanklikt, ziet dat we elke dag van de week wel ergens een concert organiseren: zo'n 50 concerten per maand. Wij verzorgen ongeveer 15% van alle professionele kamermuziekconcerten in Nederland. Dat doen we in bijna 150 huizen in Noord- en Zuid-Holland, Utrecht en Zeeland en we breiden uit richting Gelderland.

Niveau handhaven

Muziek In Huis werkt met een minimale personele bezetting en een beperkt budget. De stichting heeft niet erg aan de weg getimmerd, altijd meer een doenersprofiel gehad en we hebben ons 9 jaar lang bescheiden opgesteld. Bescheiden willen we blijven, maar wanneer we over één jaar ons 10-jarig bestaan vieren zullen we wel iets meer van ons laten horen.

Dit feestelijk concert organiseren we graag juist in Mariëngaerde, omdat hier een mooi voorbeeld is van wat wij de zorgpodia zijn gaan noemen. Dat zijn concertpodia in grotere zorghuizen, die zich kenmerken doordat er regelmatig wordt opgetreden door jonge kamermuziekensembles van hoog niveau, in een omgeving die voldoende gedisciplineerd is om dat ook mogelijk en aantrekkelijk te maken. Deze zorgpodia staan open voor een ruimer publiek uit de omgeving. Er wordt niet gerinkeld met kopjes en de activiteitenbegeleiders weten een rustige en prettige sfeer tijdens de concerten te garanderen. Bovendien staat er een goede piano of zelfs een vleugel. In sommige gevallen levert SMIH die zelf, zo staat ook hier een vleugel van Muziek In Huis.

Wij zijn er trots op dat het niveau van de kamermuziek in onze toplocaties zo hoog is dat de muziekbeleving hier niet onder hoeft te doen voor die op

de reguliere concertpodia. Wij menen dat de concerten op onze 40 beste zorgpodia op hetzelfde niveau staan als die op vele reguliere concertpodia in Nederland. We blijven graag doen wat we tot nu toe goed gedaan hebben. Als verantwoordelijk bestuur beseffen we dat we in een steeds veranderende omgeving werken.

vervolg »

PRACHTIG FLUIJSPEL VAN ROMANA GOUMARE
2.500^{STE} CONCERT, MARIËNGAERDE, WARMOND

HARPDUO BILITIS: LINKS EKATERINA LEVENTAL, RECHTS EVE TEBBE

Dat kan betekenen dat wij om voort te kunnen blijven bestaan misschien wel onszelf moeten veranderen. In de woorden van de Siciliaanse schrijver Tomasi di Lampedusa in zijn boek de Tijgerkat: 'Als we willen dat alles blijft zoals het is, moet alles anders worden'. In dit licht denkt het bestuur na over aanpassingen van het beleid van de stichting en ook over het aanpassen van ons bestuur zelf aan een mogelijk bredere functie en nieuwe taken.

Financiën op orde

Wie ons de afgelopen jaren gevolgd heeft weet dat wij op het snijvlak werken van de zorgsector en de podiumkunsten. Dat geeft ons een bijzondere positie, zowel wat ons publiek betreft als wat onze financiële mogelijkheden aangaat. We kijken als bestuur enige jaren vooruit. We moeten ons werk nu zo inrichten dat we voldoende financiële mogelijkheden hiervoor blijven krijgen. We houden onze omgeving hiertoe goed in de gaten.

Met onze financiële relaties zijn we gelukkig. Wij hebben nu vier structurele financiers, het Fonds voor Podiumprogrammering en Marketing, de Stichting Sluyterman van Loo, het Roomsch Catholijk Oude Armen Kantoor en het VSB fonds. Daarnaast

vele kleinere fondsen die ons eerder op weg hebben geholpen. Dankzij het goede werk van onze directeur en de penningmeester zijn onze financiën op orde. Onze managementinformatie is duidelijk en transparant, waarvoor we zelfs een compliment ontvingen bij een intensieve controle van het GAK. We blijven zorgvuldig en ook zuinig. SMIH draait iedere Euro twee keer om voordat die wordt uitgegeven, maar we zijn niet bang om te investeren waar dat nodig is.

Overheidsbeleid

De overheid bepaalt een belangrijk deel van onze werkomgeving. Het overheidsbeleid op de terreinen van zorg en podiumkunsten is gecompliceerd en niet altijd even duidelijk. Wij letten vooral op de nieuwe ontwikkelingen op het gebied van de wetgeving. Hoe grijpen AWBZ en de nieuwe Wet op de Maatschappelijke Ondersteuning in elkaar? Wat gebeurt er op landelijk niveau, waar krijgt het lokaal bestuur nieuwe verantwoordelijkheid, waar trekt de overheid zich terug en laat ze het aan de vrije markt over? Wat zijn de gevolgen van de recente verkiezingen voor ons?

Omdat u het waard bent

Tot nu toe sprak ik over de omgeving waarbinnen SMIH moet opereren. De meeste aandacht geven wij als

bestuur echter aan de inhoud van ons werk. Voor wie doen we het? Hoe doen we het? Daartoe hebben we allereerst aandacht voor de maatschappelijke en culturele ontwikkelingen in Nederland. Wat deden we en wat willen we de komende jaren doen voor de mensen in de huizen, onze ouderen, of in het huidige jargon: de senioren?

De afgelopen jaren hebben we op dit gebied een duidelijke strategie gevoerd. Wij vinden dat ouderen het waard zijn om veel aandacht te geven aan hun welzijn, ook wanneer ze niet meer in staat zijn om dat geheel voor zichzelf te organiseren. Wie zijn leven lang van klassieke kamermuziek heeft genoten willen wij dat ook op hoge leeftijd nog aanbieden. En wel in eigen huis: de Kleine Zaal brengen wij naar u toe, in uw eigen zorghuis en op uw eigen zorgpodium! Wij weten de financiële weg om dat waar te maken en we hebben ook de inhoudelijke deskundigheid hiervoor: we weten de hiervoor geschikte musici te vinden, te selecteren en te begeleiden. En bovendien adviseren wij graag de zorghuizen met de inrichting van geschikte podia en draaiboeken voor goed verlopende kamermuziekconcerten.

Onze filosofie naar de huizen en de ouderen toe is: een zacht aanbod kan een hoge opbrengst hebben. De concerten zijn een voorbeeld van een dergelijk zacht aanbod. De opbrengst kan zijn dat de ouderen iets hebben om wekelijks naar uit te zien en over een wat langere periode hun leven te structureren. Verder zijn er aanwijzingen dat muziek oudere mensen sterker kan motiveren in hun leven en zelfs kan leiden tot geringer gebruik van geneesmiddelen. Onze missie is: wij brengen muziek met grote kwaliteit bij u in huis, omdat u dat waard bent. Het genieten van kunsten maakt deel uit van de identiteit van mensen die dat hun leven lang gedaan hebben. We nemen hen serieus als we hen de beleving van kunsten kunnen teruggeven. Dit heeft de afgelopen jaren goed gewerkt.

Senioren en medioren

Maar wij proberen om kritisch op onszelf te zijn, zoals gezegd: onze omgeving verandert. Nederland is nu anders dan Nederland negen jaar geleden. Voor je het weet is je visie achterhaald. Daarom moeten we midden in de praktijken blijven staan en onze informatie actueel houden. Demografisch gezien treden er in Nederland grote veranderingen op. Hoe is de kunstbeleving van mensen uit andere culturen? Welke problemen en mogelijkheden hebben ouderen uit de kring van nieuwe Nederlanders? Inzichten hieromtrent moeten wij laten doorklinken in ons beleid naar de senioren toe.

Met alleen maar een uitgekiend programma voor de huidige senioren, voeren wij geen goed beleid. De komende jaren tekent zich een grote nieuwe groep cliënten af. Geboren tegen het eind van de tweede wereldoorlog of even daarna. Over het algemeen beter opgeleid dan hun ouders, financieel sterker en bovendien: veel mondiger en zichzelf bewust van hun hoogstpersoonlijke eigen wensen en voorkeuren. Die groep kunnen we niet de senioren

noemen, maar beter: de medioren. Het bestuur van Muziek In Huis wil de medioren en hun voorkeuren en wensen ook goed begrijpen en wil werken aan een kunstzinnige en sociale organisatie die ook hen straks goed zal kunnen bedienen. De medioren zijn kritisch, het is voor een deel mijn eigen groep, dat zijn tamelijk lastige mensen! Zij vormen een flinke uitdaging voor het bestuur van de stichting.

Jonge professionals

Muziek In Huis is mede opgericht vanuit de vraag wat wij voor jonge professionele kamermuziek ensembles kunnen doen. Jonge musici zouden meer en redelijk betaalde optredens moeten krijgen. Ze moeten immers kilometers maken om in hun professie te kunnen groeien. Later realiseerden we ons dat onze musici ook baat kunnen hebben bij ensemble coaching. We geven samen met hen aandacht aan het programmeren van concerten (welke muziek kun je spelen, voor welk publiek?).

We werken aan de manier waarop ze zichzelf en hun muziek presenteren, aan hun gedrag op het podium en de manier waarop ze met elkaar omgaan. We bespreken hun ondernemingsplan. Jaarlijks selecteren wij zo'n 10 tot 20 ensembles. Nadat deze bij ons een serie van enkele 10-tallen concerten hebben gegeven en enige coaching hebben ondergaan, presenteren wij jaarlijks deze jonge ensembles aan de directies van de reguliere concertzalen. In het belang van beide!

Inzet van velen

Geachte aanwezigen, ik zou bijna vergeten dat dit een feestrede is. Zoals iedere organisatie van enige omvang hebben wij loyale medewerkers nodig. Namens het bestuur wil ik onze medewerkers van de afgelopen jaren hartelijk bedanken. Dat zijn allereerst onze betaalde medewerkers: Minna Arminen, Daphne Questro en gedurende enkele jaren ook Gregory Hubert. Zonder hun bijdrage zouden wij het niet hebben kunnen rooien! Dan wil ik met veel waardering onze vrijwillige medewerkers noemen:

Esta Hoogervorst, Ellen van Lingen, Joke Hoogendoorn en Hannah Bruel. Zij zijn onze antennes naar de zorghuizen, dat doen ze geweldig. Heel veel dank!

Nu is één zeer belangrijke persoon binnen onze stichting niet genoemd: onze directeur Nico de Gier. Hij staat bij dit soort gelegenheden doorgaans bescheiden achter een pilaar. Daar wil ik hem graag vandaan halen. Ruim 9 jaar geleden, kwam hij op een goede dag bij mij langs met een geweldig plan. Hij meende dat twee belangen gecombineerd konden worden behartigd: culturele welzijnszorg voor ouderen en concertervaring opdoen voor jonge professionele kamermusici. Bij elkaar: kamermuziek in zorghuizen. Hiermee kaartte hij als eerste het begrip zorgpodium aan. We moesten daarvoor een stichting in het leven roepen. Welnu, we hebben ons ervoor ingezet en dat is uitstekend gelukt.

Denken over aanpassingen

We gaan nu samen denken over aanpassingen en veranderingen van onze werkwijze - zodat we het nog vele jaren kunnen volhouden om te werken voor jonge musici en voor senioren en medioren die dat waard zijn - en aan de verdere uitbouw van een structuur van zorgpodia in Nederland. Als het nodig is komen we in de toekomst onze zorghuizen uit en gaan we samenwerken met andere organisaties die sporen met onze doelstellingen en onze aanpak. We nodigen hen van harte uit met ons van gedachten te wisselen en we zetten onze ervaring van de afgelopen jaren graag in als ruilmiddel om zélf weer iets te leren van anderen. Dames en heren, laten we klinken op een mooie toekomst voor Stichting Muziek In Huis!

Iwan Sewandono is voorzitter van het stichtingsbestuur.

‘Een leven in dienst van de muziek’

Mevrouw Maria Martin, geboren op 24 februari 1915 als enige dochter uit een gezin van vier kinderen, begon met pianoles toen ze zeven jaar was. Ze continueerde dat tot haar eindexamen gymnasium in 1933. Ze vertrok die zomer naar Genève omdat ze primair goed Frans wilde leren spreken. Maar haar droom was om heel veel aan muziek te doen en naar het conservatorium te gaan. Ze deed auditie bij het ‘Technicum Moderne de Musique’, waar Frank Martin artistiek directeur was. Het zou verstrekkende gevolgen voor haar leven hebben... Ze wist toen nog niet, dat ze de echtgenote zou worden van een wereldberoemde Zwitserse componist en pianist.

Ik speel fluit

Tijdens de auditie bleek ze zó begaafd, dat haar werd geadviseerd om de beroepsopleiding piano te doen met fluit als tweede hoofdvak. Maria Martin had geen geld om een fluit te kopen, maar in het gastgezin waar ze woonde had haar moeder geld achtergelaten, voor de zaken die ze nodig zou hebben. Ze schreef naar huis: ‘ik ga door in de muziek en ik speel fluit’. Toen al nam ze haar eigen besluiten en verantwoordelijkheden. Aanvankelijk vond haar moeder de keuze om in de muziek door te gaan alléén goed als ze de opleiding in Nederland kwam doen, maar vastberaden als ze was, bleef ze in Genève. Naast de hoofdvakken piano en fluit, volgde ze lessen in solfège, harmonie, compositie en kamermu-

ziek. Twee maal deed ze, op eigen risico, zoals ze zelf zegt, een dirigentencursus bij een Duitse dirigent in Budapest. Daardoor kon ze orkestpartituren lezen en kende ze alle instrumenten. Als enige vrouw behaalde ze het dirigentenexamen, waarbij ze de ‘Unvollendete’ van Schubert uit ‘t hoofd dirigeerde. Op 22 jarige leeftijd was ze haar tijd ver vooruit, volledig tweetalig, nam ze haar eigen besluiten én volgde haar hart...

Huwelijk met Frank Martin

In de zomer van 1939 ging ze terug naar Nederland, maar ze moest haar fluitexamen nog doen. Toen in augustus de oorlog uitbrak, schreef ze Frank Martin of hij haar wilde helpen bij het afronden van haar fluitstudie. Haar terugkeer naar Genève betrof echter niet alléén haar fluitstudie. Ze was verliefd geworden op Frank Martin, vond hem vanaf hun eerste ontmoeting een heel bijzonder mens en was door hem gefascineerd. Martin was weduwnaar geworden en in slechte doen. Hij was ervan overtuigd, dat hij snel zou sterven. Aan de zijde van Maria hernam hij echter het leven, kreeg weer vertrouwen en ontwikkelde zich verder tot een wereldberoemd componist en pianist. Ze trouwden in november 1940 en bleven in Zwitserland tot de oorlog in Nederland voorbij was. In november 1946 vestigden Maria en Frank zich aan de Prinsengracht in Amsterdam. Daar werd hun eerste zoon geboren, gevolgd door een dochter, die nu Flamenco danseres is.

Ongelofelijk gelukkig

De kleine huisvesting en de verzorging van de kinderen, maakten voor mevrouw Martin een einde aan haar optredens en lespraktijk. ‘Eigenlijk’, geeft ze heel eerlijk toe, ‘was dit het einde van mijn muzikale carrière en ik heb er niets aan gedaan om die weer op te pakken. Ik wilde me volledig inzetten voor een wereldwijde erkenning van mijn man als componist en pianist. Tot de dag van vandaag is dat zo gebleven’. Ze beschrijft Frank Martin als een door en door goed, bescheiden mens met ontzettend veel humor en een fantastisch musicus. Hij had een enorm vertrouwen in Maria als musicienne en zei eens: ‘alles wat ik maak is aan jou opgedragen’. Vanaf 1956 woonde het echtpaar in een prachtige villa in Naarden, waar mevrouw Martin nog piano studeerde in het voormalige koetshuis. ‘Ik ben ongelofelijk gelukkig geweest’, zegt ze terugkijkend op haar leven. ‘Ik ben iedere dag dankbaar dat ik zoveel geluk heb gehad’. Ze schreef het boek: ‘Souvenir de ma vie avec Frank Martin’.

Mevrouw Martin woont nu in het Bosch van Bredius in Naarden, waar ze in contact kwam met de concerten van Stichting Muziek In Huis. Als kleurrijke, nog zeer vitale en volop in het leven staande 91 jarige dame, houdt mevrouw Martin zich als voorzitter en penningmeester dagelijks bezig met de ‘Frank Martin Stichting’. Deze is gevestigd in haar geliefde villa. De in 1979 opgerichte stichting, onder toenmalig voorzitterschap van Yehudi Menuhin, heeft tot doel het in ere houden van de artistieke erfenis van de componist, alsmede het propageren en documenteren van zijn composities en geschriften. Ze besluit met: ‘ik vind het heerlijk om nuttig en waardevol bezig te zijn, het geeft me de prikkel om fit te blijven en te blijven reizen. Ik wil veel concerten bijwonen en regelmatig in mijn studio in Genève zijn. Het is mijn grootste wens dat de prachtige composities van mijn man wereldwijd zoveel mogelijk worden gespeeld’.

Tekst en foto Esta Hoogervorst

Immer op zoek naar het succesvolle concert

In het nieuwe onderzoek geven zorginstellingen hun mening over kwaliteit, communicatie en samenwerking

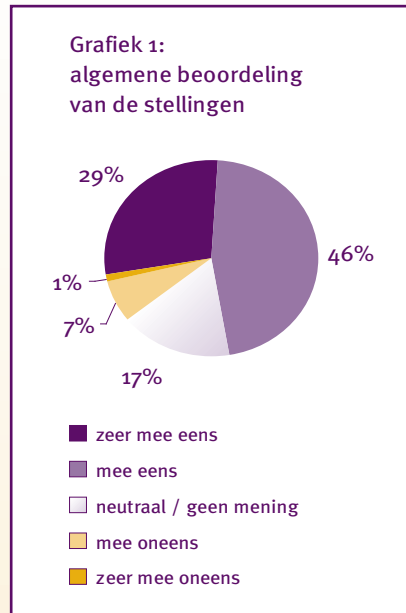
84 zorginstellingen, waar minstens zeven door Stichting Muziek In Huis (SMIH) georganiseerde concerten hebben plaatsgevonden, waarvan één of meer na januari 2006, zijn uitgenodigd om aan een onderzoeksproject deel te nemen. In Intermezzo 5 (januari 2006) werden reeds de resultaten getoond van het vorige onderzoek, waarin het met name ging over de verwachtingen van de musici en in hoeverre deze waren uitgekomen. Ditmaal richtte het onderzoek zich op de klanten van SMIH - de zorginstellingen. Zij werden gevraagd in hoeverre zij tevreden zijn met de concerten en de samenwerking met het personeel van SMIH. Deze 84 instellingen werden geselecteerd omdat zij na zeven concerten in staat werden geacht een mening te geven over de kwaliteit van de concerten en de communicatie. Op deze wijze kan het huidige operationele niveau van de SMIH worden geëvalueerd. De onderzoekenquête bestond uit 22 stellingen. De contactpersonen, meestal activiteitenbegeleiders, werd gevraagd op de enquête te reageren door een antwoord te kiezen dat het beste correspondeerde met hun mening. Er waren vijf opties waaruit zij konden kiezen: 'zeer mee eens', 'mee eens', 'neutraal/geen mening', 'mee oneens' en 'zeer mee oneens'. 79% van de zorginstellingen die de onderzoekenquête hadden ontvangen heeft deze beantwoord.

De 66 contactpersonen van de huizen waren over het algemeen zeer goed te spreken over de kwaliteit van SMIH. Niet minder dan 75% van de antwoorden was heel positief - 'mee eens' of 'zeer mee eens'.

In grafiek 1 is in procenten weergegeven hoe de contactpersonen alle stellingen beoordeeld hebben.

Tevredenheid en samenwerking

De tevredenheid over de concerten en de samenwerking, respect en beoordeling van kwaliteit en communicatie

waren onderdeel van de thema's van de 22 stellingen in de enquête. De eerste stelling was 'Ik vertrouw SMIH. Ze doen wat ze zeggen: de concerten zijn van goede kwaliteit en zijn goed georganiseerd'. De antwoorden op deze vraag zijn veelbelovend: 55% laat weten het er 'zeer mee eens' te zijn en de overige 45% beaamt met 'mee eens'. De deelnemers vinden ook dat de werknemers van SMIH en de musici begrip en respect tonen voor het werk dat in de huizen gedaan wordt (94% koos de optie 'zeer mee eens' of 'mee eens'). Hetzelfde aantal deelnemers zegt dat SMIH en de musici respect tonen voor het personeel van de huizen en de mensen die er wonen. Wat betreft de communicatie, drie

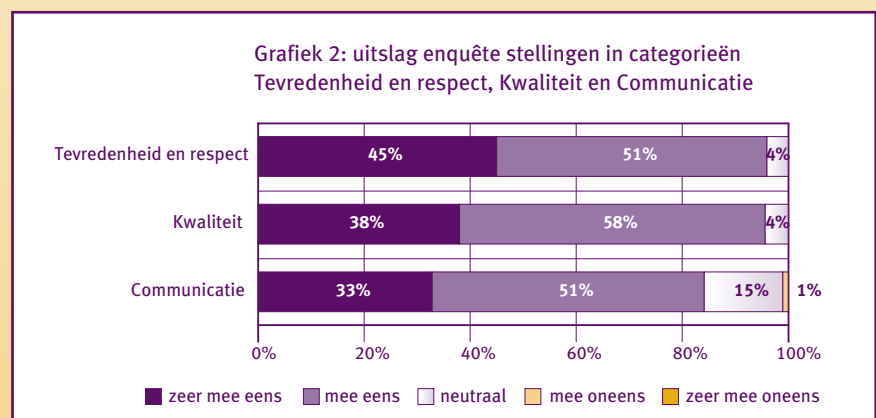
van de vier deelnemers vindt dat SMIH heel makkelijk of makkelijk per telefoon of e-mail te bereiken is. 84% vindt het geen probleem om te communiceren met SMIH musici die een buitenlands accent hebben of helemaal geen Nederlands spreken. 73% geeft te kennen dat er iets met zijn/haar kritiek of advies – hetzij persoonlijk of via de evaluatiekaartjes – gedaan wordt, terwijl 27% 'neutraal / geen mening' als antwoord geeft.

99% van de bewoners in de huizen is positief over de concerten. 89% heeft het gevoel dat SMIH een flexibele organisatie is en maatwerk levert. Grafiek 2 geeft aan hoe de antwoorden, betreffende de tevredenheid en respect, de kwaliteit en de communicatie, over de verschillende keuzemogelijkheden verdeeld zijn.

Interesse en werkervaring

Uit de analyse van de resultaten is naar voren gekomen dat deelnemers met een persoonlijke interesse in klassieke muziek positiever zijn over SMIH en het niveau van de concerten dan de deelnemers met minder interesse in klassieke muziek. Mensen met persoonlijke interesse in klassieke muziek zijn meer geneigd te zeggen dat de concerten goed betaalbaar zijn. De mensen die 15 jaar of langer in de zorgsector hebben gewerkt geven tevens veel vaker (8,5 keer gemiddeld) 'zeer mee eens' als een antwoord. De contactpersonen met minder werkervaring kiezen deze optie minder vaak (5,5

vervolg >>

Stichting Muziek In Huis
Hillegomstraat 12-14
1058 LS Amsterdam
tel. 020 614 3445
fax. 020 614 3299
info@stichtingmuziekinhuis.nl
www.stichtingmuziekinhuis.nl

Contactpersoon:
Nico de Gier

Postgiro nr. 42.77.384
KvK Amsterdam 34.11.07.90
BTW nr.
NL 808.333.185.B.01

©december 2006
Stichting Muziek In Huis, Amsterdam

Grafische vormgeving
Reijers Communicatie, Leiderdorp
Foto's, tenzij anders vermeld
Esta Hoogervorst

Miljoen

“Ik heb tien jaar viool gespeeld en muziek is voor mij het belangrijkste in mijn leven, maar je moet er wél voor open staan. Als je er niet van kunt genieten, dan mis je zoveel. De meeste mensen laten het niet door zich heen gaan, maar God heeft ons toch niet voor niets muziek gegeven? De muziek-ochtenden van Stichting Muziek In Huis wil ik voor geen miljoen missen”.
92-jarige bewoonster van De Lozerhof, Den Haag

Subsidiegevers

De concerten van SMIH worden mede mogelijk gemaakt door:

- het VSB Fonds
- Fonds voor Podiumprogrammering en Marketing (FPPM)
- Stichting Sluyterman van Loo *stimuleringsfonds ouderenprojecten*
- Stichting RCOAK

Wij danken deze fondsen hartelijk.

keer gemiddeld). Dit betekent dat de contactpersoon met een lange carrière in de zorgsector het antwoord ‘zeer mee eens’ bij 39% van de stellingen zal gebruiken, in tegenstelling tot hun collega’s die dit antwoord gemiddeld bij een kwart van de stellingen zal geven. Voor dit substantiële verschil kunnen er twee redenen zijn: de personen met een lange carrière achter de rug zijn direct in staat te herkennen wat goed en wat niet goed is en kunnen hiervoor vervolgens waardering opbrengen. Aan de andere kant zijn zij, door hun lange carrière en ervaring, in staat zelf datgene bij te dragen dat nodig is voor een succesvol concert.

Terughoudend over veranderingen

‘Zeer mee óneens’ als antwoord is slechts bij vijf verschillende stellingen gegeven. Deze stellingen hebben geen betrekking op de kwaliteit van SMIH, maar zijn in de enquête opgenomen om er achter te komen of bepaalde wijzigingen, betreffende de uitgangspunten en regels die SMIH de afgelopen negen jaar heeft gevolgd, moeten worden aangebracht. Uit het overgrote deel van de antwoorden is echter gebleken dat de zorginstellingen drastische veranderingen niet welkom heten: in 36% van de antwoorden wordt aangegeven dat SMIH geen begin moet maken met het verzenden van PR-materiaal via de e-mail, 20% vindt dat een ‘concert-begeleider’ geen vaste rol hoeft te spelen tijdens de concerten, 65% denkt dat de muziekstukken die de musici voor het concert programmeren de 10 minuten niet zouden moeten overschrijden, 23% van de contact-

personen die op de enquête hebben gereageerd maken geen gebruik van de website en 6% heeft geen persoonlijke interesse in klassieke muziek.

Grafiek 3 geeft een overzicht van hoe de verschillende antwoorden verdeeld zijn over de keuzemogelijkheden, wanneer het antwoord ‘zeer mee oneens’ door tenminste één persoon werd gegeven.

Er moet op gewezen worden dat wanneer er door tenminste één persoon ‘zeer mee oneens’ als antwoord is gegeven, ook het aantal ‘neutraal / geen mening’ antwoorden op dezelfde stelling toenam. De antwoorden waren ook werkelijk verdeeld over de vijf verschillende opties. Misschien is dit een aanwijzing dat men niet zeker is over hoe bepaalde wijzigingen, zoals het programmeren van langere stukken, uiteindelijk uitwerken in de praktijk.

Over het algemeen denken de contactpersonen die aan de enquête hebben deelgenomen er hetzelfde over: zij vertrouwen SMIH, zij zijn gelukkig met de concerten en wensen dat de zaken blijven zoals ze tot op heden zijn geweest. Dit is uitstekend nieuws voor de stichting die eind november 2006 haar 2.500^{ste} concert heeft mogen vieren en een mooie aanmoediging om de volgende 2.500 concerten enthousiast tegemoet te gaan.

Minna Arminen

NB. Alle stellingen met de antwoorden in procenten vindt u op onze website of kunt u bij SMIH opvragen.

Grafiek 3: uitslag stellingen waarop ‘zeer mee oneens’ als antwoord voorkwam

